

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR.121
din data de 30.03.2011**

Dosar nr.: 450/2010

Petiția nr.: 9984/09.12.2010

Petent: G E

Reclamat: -

Obiect: tratament discriminatoriu aplicat petentei, pe criteriul apartenenței etnice, de către, organele de cercetare penală și instanța de judecată.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentei

I.1.1. G E cu domiciliul în

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamaților

I.2.1. -

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

În data de 05.06.2009, petenta susține că a fost accidentată de un autoturism de transport marfă, fiind călcată peste piciorul stâng. În urma incidentului aceasta a fost transportată la spital, unde nu a fost consultată medical, seara târziu o asistentă solicitându-i să plece.

III. Procedura de citare

3.1. Petenta a fost citată prin adresa nr. 10069/13.12.2010 . La termenul de audieri din data de 13.01.2010, petenta nu a fost prezentă.

3.2. Prin citatie a fost invocată excepția de neкомпetența materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

3.3. Deasemenea, a fost invocată excepția tardivității introducerii petiției.

IV. Susținerile părților

IV.1. Susținerile petentei.

4.1.1. În data de 05.06.2009, petenta susține că a fost accidentată de un autoturism de transport marfă, fiind călcată peste piciorul stâng. În urma incidentului aceasta a fost transportată la spital, unde nu a fost consultată medical, seara târziu o asistentă solicitându-i să plece.

4.1.2. După două zile, petenta s-a prezentat la ortopedie, unde i-a fost administrat un medicament pentru dureri și piciorul a fost pus în ghips. După 4 zile petenta a fost externată.

În tot acest timp, cel care a provocat accidentul a fost prezent la spital, promițându-i că dacă nu face reclamație, îi va da 3000 lei, despăgubire.

4.1.3. Petenta s-a prezentat la medicul legal care i-a recomandat să meargă la Iași sau la București, având în vedere starea gravă a piciorului. După ce a venit cel care a comis accidentul, medicul și-a schimbat părerea, spunându-i petentei să nu își faca griji că se va vindeca în circa 8-9 zile.

4.1.4. Ulterior petenta a suferit o intervenție chirurgicală la Spitalul Militar, după care i-a fost administrat un tratament medical, ce necesita o perioada mai mare de 10 de vindecare. S-a prezentat din nou la medicul legal, solicitând emiterea unui nou certificat medical, acesta refuzând motivat de faptul că nu a îngrijit rana și din această cauză nu s- vindecat în termenul stabilit inițial.

4.1.5. Petenta susține că s-au făcut cercetări penale, care nu au ținut cont de actele medicale, dispunând neînceperea urmăririi penale, deoarece fapta nu este prevăzută de legea penală.

4.1.6. Petenta depune plângere la Judecătoria Focșani, împotriva celui care a comis accidentul, prin care solicită daune materiale și morale.

4.1.7. Într-o primă fază, instanța se pronunță în sensul în care dispune plata daunelor morale și materiale, iar în recurs, instanța respinge ca neîntemeiată cererea privind acordarea de daune morale și materiale.

IV.2. Susținerile părților reclamate

V. Motivele de fapt și de drept

5.1. În fapt, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, reține faptul că prezenta cauză privește un presupus tratament discriminatoriu, la care a fost supusă petenta, de către medicul legist din localitate, organele de urmărire penală și de către instanța de judecată, respectiv judecătorul care a instrumentat dosarul civil deschis de către petentă, prin care solicita daune morale și materiale.

5.2. În drept, Colegiul Director reține dispozițiile **Convenției Europene a Drepturilor Omului**, care la **art.14** dispune că *"Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție, trebuie sa fie asigurată fără nici un fel de deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație."*

5.3. **Protocolul nr.12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului**, care la **art.1** dispune interzicerea generală a discriminării, respectiv **paragraful 1** *"Exercitarea oricarui drept prevazut de lege trebuie să fie asigurată fără nici un fel de discriminare bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație"* și **paragraful 2** *"Nimeni nu va fi discriminat de o autoritate publică, pe baza oricăruia dintre motivele menționate la paragraful 1"*.

5.4. Conform definiției discriminării, dată de O.G. 137/2000 care la art.2 alin.1 prezintă **condițiile generale ale faptelor de discriminare**, putem considera o faptă ca fiind discriminatorie, dacă suntem în prezența unei *diferențe, bazată pe un criteriu, ce aduce atingere unui drept prevăzut de normele legale interne și internaționale, fără să existe o justificare obiectivă în ce privește respectiva diferențiere.*

5.5. Astfel, o faptă poate fi considerată discriminatorie, dacă aduce atingere unui drept, oricare dintre cele prevăzute și garantate de tratatele internaționale ratificate de România sau cele prevăzute de legislația națională, **dupa cum dispune și O.G. 137/2000, care la art.1 alin.2** prevede că "Principiul egalității între cetățeni, al excluderii privilegiilor și discriminării, sunt garantate în special în exercitarea următoarelor drepturi:"; **art.2 alin.1** "..... restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege,", precum și **Protocolul nr.12** la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art.1 alin.1 "Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege,".

5.6. Analizând faptele expuse în petiție, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care legat de **art.14** din Convenție, privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, atunci când se **induc distincții între situații analoge și comparabile, fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă.** Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă, "*trebuie stabilit că persoane aflate în situații analoge sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă*" (vezi CEDO, 18.02.1991, Fredin vs. Suedia, paragraf 60; 23.06.1993, Hoffman vs. Austria, paragraf 31; 28.09.1995 Spadea și Scalabrino vs. Italia).

5.7. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat *principiul Egalității* ca unul dintre principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, principiul egalității **exclde ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv** (vezi Sermide Spa vs. Cassa Conguaglio Zuchero and Others, cauza 106/83, 1984 ECR 4209, paragraf 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Sinetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) vs. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01, Jippes and others 2001 ECR I-5689, parag.129).

5.8. Reținând, în coroborare cu aceste aspecte, definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin art.2 alin.1 din O.G. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite, cumulativ, elementele constitutive ale art.2. Pentru a ne afla în domeniul de aplicare al art.2 alin.1, deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute la articolul în cauză, deasemenea trebuind să se refere la persoane aflate în situații comparabile dar care sunt tratate în mod diferit, datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat mai sus. Așa cum reiese

din motivația invocată mai devreme, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare, trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folositei sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

5.9. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile, sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicat (22.10.1996 *Stubbings et autres vs. Royaume-Uni*, parag.75).

5.10. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul Director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul unei petiții este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul Director, analizează, în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în primă instanță, elementele art.2 din ordonanță, cuprins în Capitolul I – Principii și definiții, și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II – Dispoziții Speciale, secțiunea I-VI din Ordonanță.

5.11. Colegiul Director, analizează dacă obiectul unei petiții întrunește elementele art.2 din Ordonanță, sub aspectul scopului sau efectului creat, ce a dat naștere ori nu unei circumstanțe concretizate generic în restricție, excludere, deosebire sau preferință, și care circumstanțiat la situația petentei, poate să îmbrace forma unui tratament diferit, indus între persoane care se află în situații analoage sau comparabile, datorită unor criterii determinate și care are ca scop sau efect restrângerea sau înlăturarea recunoașterii, folosinței ori exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

5.12. În măsura în care se reține întrunirea elementelor constitutive ale art.2 din ordonanță, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor de contravenționale prevăzute și sancționate de O.G.137/2000.

Sub aspectul incidenței art.2 din ordonanță, Colegiul Director ia act de faptul ca petenta sesizează CNCD solicitând „*solicită să i se facă dreptate*”, relativ la comportamentul discriminatoriu la care a fost supusă.

5.13. Astfel, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, reține faptul că, în ce privește comportamentul discriminatoriu al medicului legist, petenta susține că acesta, după ce a intervenit persoana care a cauzat accidentul, și-a schimbat părerea de expert, în sensul în care a concluzionat că rana provocată de accident se va vindeca în „circa 8-9 zile, și că nu este nevoie de tratament.” În acest sens considerăm că, față de acest aspect, în cauză este prezentată o posibilă faptă cu caracter penal a medicului, faptă ce

nu intră în sfera competenței Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, având în vedere dispozițiile O.G. 137/2000, republicată.

5.14. Relativ la presupusa faptă de discriminare a organelor de cercetare penală, care au dispus neînceperea urmăririi penale a celui care a provocat accidentul, motivând că fapta nu este prevăzută de legea penală, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării are în vedere faptul că nu are competența de a se pronunța asupra actelor și deciziilor organelor de urmărire penală, în sensul în care îndrituite a constata legalitatea sau nelegalitatea unui act sau fapt al organelor în cauză, sunt instanțele de judecată sau parchetul de pe lângă judecătoria în cauză.

5.15. Cât privește comportamentul presupus discriminatoriu al instanței de judecată din recursul formulat împotriva hotărârii instanței de fond, din dosarul civil intentat de petentă, celui care a cauzat accidentul, reținem faptul că, prin dispozițiile O.G. 137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu are competența materială de a se pronunța asupra hotărârilor și deciziilor emanate de la instanțele judecătorești, din România. Mai mult, competența în acest sens, aparține exclusiv sistemului judiciar din România, conform Legii nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată.

5.16. Față de obiectul petiției, astfel cum acesta este formulat, Colegiul Director reține că în cauză nu pot fi aplicabile dispozițiile O.G. 137/2000 republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării **nefiind competent** a se pronunța asupra aspectelor pe care petenta le pune în vedere, în prezenta cauză.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Faptele prezentate nu intră în competența de soluționare a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.
2. Clasarea dosarului.
3. Se va răspunde petentei în sensul celor hotărâte.
4. O copie a hotărârii se va transmite petentei.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC - Membru

DEZIDERIU GERGELY - Membru

HALLER ISTVAN - Membru

JURA CRISTIAN - Membru

POP IOANA- Membru

VASILE ALEXANDRU VASILE - Membru

Hotarare redactata de: Vasile Alexandru Vasile – Membru Colegiul Director
Vasile Daniel – Asitent Colegiul Director

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.